

MA EN PA OP KAMP

+ KRAX ONDERZOEKT
HET FENOMEEN
'OUDERKAMPEN'

Kristof D'hanens

Ze worden al een dagje ouder. Maar ze schrikken er niet voor terug om af en toe alle luxe in te ruilen voor de tent, de hudo en het kampvuur. Ze zijn intussen zelf ook ouders en hebben allemaal kinderen in een of andere jeugdbeweging. Maar eens in het jaar tekenen ze present om samen op kamp te gaan. Net als vroeger, toen ze zelf nog in de jeugdbeweging zaten. Krax ging op pad en verdiepte zich in het fenomeen van de 'ouderkampen'.

Even voorstellen...

Het moet gezegd: de ouders die we opzochten weten hoe ze een reporter moeten ontvangen. In Eeklo werd Krax geïnviteerd op de koffie (met zelfgemaakte taart) bij de vaders en moeders van Scouts en Gidsen Baden-Powell Eeklo. Al drie decennia lang worden daar vader- en moederkampen georganiseerd. We spraken met Joke De Keyser (52), Lut Willems (52) en Frank Grison (49). Samen hebben ze 7 kinderen in de leiding van de Eeklose scoutsgroep.

In Aalter was koffie- en eethuis De Averulle het decor voor koffie, thee en een gezellige babbel met Sofie Taghon (37) en Kaat Delrue (40) van WOLK, wat staat voor Werkgroep Oud Leiding Kamp. Beide dames hebben samen 9 kinderen, die lid zijn van de plaatselijke KSA, Scouts en Chiro.

Het concept

In Eeklo zijn er zowel Vader- als Moederkampen, die onafhankelijk van elkaar georganiseerd worden. De enige voorwaarde om mee te mogen is dat je kinderen moet hebben (of gehad hebben) die bij de scouts zijn geweest in Eeklo. Per kamp gaan er 10 à 15 personen mee, sommigen zelfs al meer dan 20 jaar.

WOLK is bijna het tegenovergestelde concept. Op hun zomerkamp zijn ze vaak met meer dan 75. "Het hele gezin gaat dan mee," vertelt Sofie. "Niet alleen onze partners, maar ook onze kinderen! Al moet gezegd dat we die eigenlijk nauwelijks zien. We vragen namelijk ook leiding van de KSA mee om voor kinderopvang te zorgen, zodat wij ons intussen kunnen uitleven."

Anders dan in Eeklo zijn de Aalterse ouderkampen bovendien ook altijd ingekleed in een bepaald thema: "Deze zomer is het thema 'sprookjes'," legt Kaat uit. "En dat biedt mogelijkheden! Iedere avond gaan we aan het kampvuur sprookjes voorlezen voor de kinderen. En als ze in bed liggen, volgt de volwassenenversie voor ons!"

"We hebben het bosspel afgeschaft omdat we ons te veel pijn deden. We zijn gewoon veel te enthousiast!"

Als de dag van toen

Beide oudergroepen blijven gehecht aan een echt tentenkamp, ver weg van alle luxe. Net als vroeger redden ze zich met enkel een weide en een riviertje. Ook de hudo mag uiteraard niet ontbreken. "Al is die wel een beetje aangepast," vertelt Joke. "Over het gat van de hudo zetten we een grote inox bak. Dat is een van de weinige vormen van luxe die we ons veroorloven." Lut vult meteen aan: "Al valt dat eigenlijk nog dik tegen. Zo'n houten hudo was toch nog altijd een pak warmer dan zo'n kille inox bak."

De activiteiten op een ouderkamp verschillen ook niet zo gek veel van een traditioneel kamp met de jeugdbeweging, kunnen we vaststellen. Bij WOLK is het kamp een afwisseling van vrije tijd en activiteiten: 's morgens zijn de ouders vrij of kwijten ze zich van hun taak als ze corvee hebben. 's Middags doen ze een dorpspel, een dagtocht, quiz... Net als vroeger staat er ook op moederkamp een doop voor de nieuwelingen op het programma, al krijgt die een extra dimensie: "Wij breiden dat uit naar een eerste en plechtige communie voor de moeders die al 7 of 15 jaar meegaan," vertelt Joke enthousiast.

"Toch moeten we vaststellen dat we toch ook een dagje ouder worden," geeft Sofie toe. "Zo werd het bosspel afgeschaft omdat we ons te veel pijn deden. We zijn gewoon veel te enthousiast! Maar we moeten helaas ook vaststellen dat we er de conditie

niet meer voor hebben. Een van onze mannen bleek deze zomer wel nog over een goede conditie te beschikken. Maar die hebben we eigenlijk zwaar uitgejouwd, omdat hij zich zo aan het uitsloven was." (lacht)

Jongens en meisjes

In Eeklo gaan mannen en vrouwen apart op kamp. Een gemengd kamp is daar evenwel niet voor morgen: "Je voelt je veel vrijer in een groep die je goed kent. Aan de wasplaats sta je echt als vrouwen onder elkaar en daardoor heb je weinig gêne voor elkaar."

"Je mag niet vergeten dat de scoutsgroep in onze tijd ook nog niet gemengd was," gaat Joke verder. "Dus eigenlijk is het vrij logisch dat we ook >

© 1985 vaderkamp - Eeklo

“Ik heb op het aller-eerste oudleidingkamp mijn man leren kennen,” geeft Sofie toe.

nu nog apart op kamp gaan. De vader- en moederkampen zijn ook anders georganiseerd. Bij de moeders ligt de takenlijst al weken op voorhand vast. Op vaderkamp doet iedereen meer zijn eigen ding.” “Het is toch ook wel een beetje een drempel,” geeft Lut toe. “Toen ik voor het eerst meeging, had ik wel wat schrik. Ik heb zelf bij de KSA gezeten en was nog nooit op tentenkamp geweest. Het was voor mij dus de eerste keer op kamp met alleen maar vrouwen.” Frank pikt daar meteen op in: “Ik zou dat ook moeilijk vinden.” En kamplieven? Hoe zit het daarmee? “Ik heb op het allereerste oudleidingkamp eigenlijk mijn man leren kennen,” geeft Sofie toe. “Dus ook op dat vlak is er weinig verschil met vroeger: ook nu nog zijn er kampliefdes! Intussen zijn we getrouwd en hebben we vier kinderen, waarvan er twee ook al in de KSA zitten.”

De jeugd van tegenwoordig

Tijden veranderen, of toch niet? Wat is het grootste verschil tussen de jeugdbeweging toen en nu? “De jeugdbeweging is niet meer de enige bezigheid,” stelt Frank vast. “Die jonge gasten spelen daarnaast ook nog muziek, zitten in de voetbal en doen nog duizend andere dingen, terwijl bij ons alles rond de scouts draaide.”

Sofie vindt dat er eigenlijk weinig veranderd is: “De aankondigingen in de boekjes zijn bijvoorbeeld soms

heel herkenbaar. Het valt me meteen op als de leiding maar wat zevent en heel vaag blijft, en dat je meteen weet dat ze eigenlijk nog geen flauw benul hebben wat ze gaan doen. Dat was in onze tijd vaak niet anders.”

Wilde plannen

Als afsluiter kijken we nog even vooruit. Eens in de jeugdbeweging, altijd in de jeugdbeweging, en dus bruisen ook deze ouders van de plannen.

“We denken nog lang niet aan stoppen,” vertelt Joke. “We worden inderdaad een dagje ouder, maar zo lang we het zelf zien zitten om op tentenkamp te gaan, gaan we door. Iedereen beslist zelf wanneer hij niet meer meegaat. En zelfs dan blijf je nog betrokken. De mensen die ‘op pensioen’ gaan, organiseren in het jaar dan een luxeweekend in een huisje met alles erop en eraan. Dus het houdt niet op na de kampen!” Zowel in Eeklo als in Aalter wordt er bovendien naarstig gezocht naar ‘vers bloed’. “Nu is het nog een beetje te veel dezelfde klik,” klinkt het bij Kaat. “Maar het is niet zo evident om nieuwelingen aan te trekken. Ze zien ons vaak al als ‘de oude garde’.”

Het laatste woord is voor Frank: “Misschien stoppen onze kampen ooit, en wie weet worden ze dan na een paar jaar door een nieuwe generatie heropgestart? Dat is in het verleden nog gebeurd. Voorlopig zien we het in elk geval nog heel goed zitten! We hebben nog heel wat jaren te gaan, voor ons ‘pensioen’...” ✨